

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1307/2022
01.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Вање Лацковића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Вање Лацковића, адвоката Горана Карадаревића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 98/21 од 25.02.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 469/22 од 21.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Вање Лацковића, адвоката Горана Карадаревића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 98/21 од 25.02.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 469/22 од 21.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 98/21 од 25.02.2022. године, окривљени Вања Лацковић оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од три године, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 21.06.2021. године до 25.02.2022. године, као и време које ће провести на издржавању мере забране напуштања стана уз примену електронског надзора од 25.02.2022. године, па до упућивања на издржавање кривичне санкције изречене овом пресудом.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета наведених у изреци пресуде. Поред тога, истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала, у износима наведеним у изреци пресуде, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 469/22 од 21.09.2022. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици, преиначена је пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 98/21 од 25.02.2022. године, у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног Вању Лацковића за

кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од четири године, у коју му је урачунао време проведено у притвору од 21.06.2021. до 25.02.2022. године, као и време које ће провести на издржавању мере забране напуштања стана уз примену електронског надзора почев од 25.02.2022. године, па надаље, док је жалба браниоца окривљеног Вање Лацковића одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Вање Лацковића, адвокат Горан Карадаревић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање ради правилне примене закона у смислу правне квалификације или преиначи пресуде и окривљеног ослободи или блаже казни.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Указујући на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, бранилац окривљеног Вање Лацковића, у захтеву за заштиту законитости истиче да из диспозитива првостепене пресуде произилази да је окривљени оглашен кривим да је покушао да лиши живота оштећеног, и да је суд радњу окривљеног квалификовао као кривично дело убиство у покушају, међутим, из описа критичног догађаја не произилази оваква правна квалификација. Односно, бранилац у захтеву наводи да у диспозитиву пресуде стоји да би повређивањем могао бити доведен у опасност живот оштећеног, али да, у конкретној ситуацији опасност по живот оштећеног није уопште наступила, што је од значаја за правну квалификацију кривичног дела. Бранилац даље наводи да је изостала последица кривичног дела, односно лишење живота оштећеног, те да је требало описати из ког разлога је изостала последица. У вези са тим, бранилац у захтеву наводи да код окривљеног није постојала намера да оштећеног лиши живота, те да чињеница да је окривљени имао намеру да повреди оштећеног није довољна за ову правну квалификацију.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Кривично дело убиство из члана 113. Кривичног законика, чини онај ко другог лиши живота.

Одредбом члана 30. Кривичног законика, прописано је да ко са умишљајем започне извршење кривичног дела, али га не доврши, казниће се за покушај кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора од пет година или тежа казна.

Првостепеном пресудом окривљени Вања Лацковић, оглашен је кривим да је дана ...2021.године око 20,00 часова у просторијама Спортског центра ... у ..., ул.... бр. ..., поступајући у стању урачунљивости, са умишљајем, свестан да је његово дело забрањено, покушао да лиши живота оштећеног АА, тако што је држећи у руци секиру дужине око 30 центиметара, ушао у салу за цудо која се налази у просторијама наведеног Спортског центра, у којој се одржавао тренинг за малолетна лица узраста од 9 до 17 година, дошао у непосредну близину ошт. АА који је у својству тренера водио загревање у предметној сали, а затим псујући оштећеном мајку и претећи му да ће га исећи и убити, у присуству 15 - 20 малолетника, у два наврата замахнуо секиром у правцу главе оштећеног као виталног дела тела са намером да истом зада ударце оштрицом секире, чијим повређивањем би могао бити доведен у опасност живот оштећеног, у чему није успео ни из једног покушаја, обзиром да је ошт. АА оба ударца избегао повлачећи се 2 -3 корака уназад и на тај начин избегао повређивање, након чега је окривљени изашао из сале и напустио лице места.

Врховни касациони суд налази да, супротно наводима захтева браниоца окривљеног Вање Лацковића, чињенични опис дат у изреци првостепене пресуде садржи сва законска обележја кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ и то како објективна, која се односе на радњу извршења, тако и субјективна обележја која се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног. Из чињеничног описа радње извршења датог у изреци првостепене пресуде и изведених доказа, произилази да је умишљај окривеног био усмерен на лишење живота оштећеног на шта указују - како средство извршења – секира, тако и локација – два замаха у правцу главе оштећеног, као виталног дела тела, тако и непосредна близина оштећеног и окривљеног.

Према налазу и мишљењу вештака СЗБ Београд и изјашњењу на главном претресу, у структури личности окривљеног су испољене агресивне и нарцистичке црте личности, а окривљени је склон експлозивном, импулсивном и агресивном понашању, те је сходно својој структури личности критичном приликом окривљени реаговао афективно, али је афекат кратко трајао и није утицао на урачунљивост која је била очувана.

Све наведене околности упућују на закључак да је умишљај окривљеног био усмерен на лишење живота оштећеног, а не на наношење телесне повреде.

Из изнетих разлога, по налажењу овог суда, у радњама окривљеног Вање Лацковића, стичу се сва објективна и субјективна законска обележја кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим и осуђен побијаним пресудама, због чега су оцењени као неосновани наводи захтева браниоца окривљеног да су нижестепени судови учинили повреду закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП.

Осталим наводима захтева, бранилац истиче да у диспозитиву првостепене пресуде није описано да ли је оштрица секире била окренута према глави оштећеног или је била окренута тупим делом секире и на који начин је оштећени избегао повређивање, те да је у конкретној ситуацији дошло до изостанка последице, чиме се указује на неразумљивост изреке пресуде, односно битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену наведене повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, јер иста не представља законски разлог у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Вање Лацковића, адвоката Горана Карадаревића, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић